

trenament que en el camp aeri juguen cada dia els falciots vells i les falcies joves.

Com en els camps d'esport, s'enardeixen ells amb ells amb aquell xisclar estrident i perllongat que els és propi. Have'n observat que en dies de festa especials com són Corpus, la festa major i altres diades que a la playa o pel carrer hi ha música, són els dies que xisclen més fort i roden pels espais siderals amb més afany, talment com si la música els encomanés, com als homes, la pruija de ballar, o qui sap si per ofegar amb llur xerradissa algun gall escaducer que pugui escapar-se a la tenora o al tiple posem per cas.

Sigui com vulgui, el vol i el xisclar de les falcies ens agraden d'allò més, i moltes vegades resseguint-les amb la vista en llurs cercles fugissers, i en els arabescos capriciosos que dibuixen en el cel, havem cregut que el principal objecte d'aquelles corredisses no era altre que fer denteta a més de quatre aviadors que encara no han arribat a as.

Oh! quan els homes hagin lograt trobar un motor senzill i pràctic com el de les falcies, gavines i altres ocells; que no tingui pannes ni s'espalli per una ratxadeta de vent contrari, llavors si que no ens farà cap por fer una excursioneta pels aires, i tal vegada podrem entrar-hi en competència. Ara com ara el que ens sobra de forsa ens falta d'agilitat.

De les falcies però, ben tost se n'acaba la temporada. Un cop han donat proves de resistència i perícia en el maneig de les ales, que s'escau invariablement allà als voltants de St. Jaume, s'ajunten en un gran vol i emprenen el «raid» de cada any per anar-se'n a la terra promesa on hi trobaran tot quant sigui necessari per guanyar-se la vida.

I com que per fer aquest viatge no tenen necessitat de planols ni dipòsits de benzina previament preparats, ens creiem que no és gens aventurat proclamar la superioritat d'aquets ocells sobre molts homes que avui s'estilen.

LI.

El nostre elogi

Volem fer-vos l'elogi, gentil «Palamosina, i cregueu que no el podreu pas confondre amb els que, des de la seva aparició, vénen fent-se en aquesta mateixa fulla.

El nostre elogi serà d'un altra naturalesa. Heu-se'l ací:

Ditxosa vós que fins avui no heu merescut ésser ellogiada per aquesta mena de Societat en Comandita que els suministra amb tanta profusió. Estem segurs que tal i com us heu revelat, es a dir, pensant i sentint de manera tant poc comú, i quasi diríem, pensant i sentint a seques, ja que per dolorós que sigui és precis confessar que en nostre temps es pensa molt poc i es sent encara menys, i aixó no pas entre el sexe bell solament, de faisó que el pensar i el sentir per si sols, constitueix ja una cosa una mica rara; estem segurs, deiem, que hauríeu passat enterament desapercibuda sempre per aquells «cantors».

Per qué? ja ho hem dit: perquè vos sou una excepció, una flor exòtica d'un perfum massa delicat, i així no podeu ésser confosa amb totes aquelles «beutats» de calcomania; per qué vos us assembleu més a una dona, a tota una DONA, que no a una «pepa» de celuloide de les que tant abunden ara; per que vos heu entés que la vida té un significat una mica diferent, més seriós i elevat que la d'una simple comèdia de passatemps, i que la vostra misió en ella, que és la de totes les DONES, així, amb majúscula, no es precisament la d'un simple maniquí de modes, ni la d'un lloro disfressat, ni cap cosa d'aquesta llei...; per qué, en fi, us trobeu col·locada en un plànol inaccessible per a la lírica d'aquests trobaires d'unes concepcions tan arrant de terra...

Peró, ai! donzelleta «infortunada, la de les soletats espirituals germanes a les nostres, digueu-nos amb franquesa i sinceritat, aquesta sinceritat i franquesa amb que ens haveu captivat suara, entonant amb tanta valentia el «mea culpa de petits mancaments quina sola confessió com ho heu fet us eximeix de tota responsabilitat i us indemniza amb el mèrit d'haver-los reconegut com a tals i extirpar-los amb una ferma voluntat, digueu-nos, repetim: veritat que no les hi envegeu la «sort» a n'aquelles «venturosos» regines d'aquell seu món de «quincalla»? la quietut de nostre isolament, no fa que té també el seu encant? Hi ha en aquestes solitàries regions on hi baten ses ales tots aquests esperits inadaptats, clarícies esperançadores que precisament no ténen pas la seva realització en aquesta pobre vida tant trista, tant baladí i postissa dels «afortunats» que riuen i canten i mouen tant d'aldarull amb les seves pallassades; són somnis venturosos que hom ha la seguretat de veure'ls realitat formosa en l'esdevenidor d'eternitat del nostre esperit; goigs inefables gaudits a l'avenç i dels que no en poden tenir ni una remotíssima idea tota aquesta enorme turbamulta que es mou felissa en aquest paradisiac ambient dels Uzcúndun i els Zamora.

Nosaltres pensem que vós us haureu sentida més d'un cop contenta de ser com sou, malgrat les punxes

que sovinteigen en el camí i que sereu de les que diuen: I bé, que hi fa que sigui penosa la ruta, que sagnin els peus i fins i tot el cor a voltes, si aital dolor és compensat també per beneficis d'un ordre tan gran i exquisit com pot comprés per les majories; que hi fa l'aspror de la caminada, si com més feixuc i turmentat el cos, més alada i vaporosa se sent l'ànima meva? Oh, el goig, puríssim, inefable, de sentir-me contenta de mi mateixa!

Veritat, donzella, que és així? A vós l'elogi banal, amb música de piano de maneta com els a que venim acostumats, no us pot pas plaurer; vós, per altra part, no el necessiteu pas, perquè ja el sentiú constantment en el més pregon de la vostra consciència.

I ara, donzella gentil, ja estem ben segurs que haureu endevinat qui és aquest vostre admirador que s'amaga sota el nom de

EL CAVALLER DE LA SOLITUT

Glosari setmanal

Un jugador bisbalenc més, que importa al Palamós S. C.?

Res, absolutament res. Precisament per aixó diumenge va debutar en Company, un jugador excel·lent ardit, entusiasta i modest (que en aquest temps ja és dir). Varem adonar-nos d'un petit defecte. . . Sempre jugava rerassagat. Qui sap si per la força de la costum de quan jugava a la «U. S. Bisbalenca» que mai passaven de mig camp.

Els palafrugellencs estan de pega. Després de perdre amb el Manresa i empatar amb el Gimnàstic, els fallà el Barcelona que tenien contractat (?) per la festa Major.

Per aquest camí no guanyaran per ensurts.

Al casino «El Port» segueixen organitzant verbenes a tot drap que es veuen animadíssimes i que trobem ben simpàiques. Tenen però, una petita deficiència. El lloc destinat al ball que és allí on hi ha llum, és petit i dolent, amb rocs, pols, clots i arbres, per cert lletgissims. Tots aquests inconvenients molesten qui sap-lo als que dancen, cosa que ens dol molt.

No fóra possible, senyors organitzadors, il·luminar el troç de carrer ample i excel·lent que queda vora el que ara es necessari utilitzar?

L'últim crit de la moda, a casa nostra, és anar als banys. Hi va tothom; nois, noies, grans i xics.

Molt bonic, molt higiènic i saludable, diran alguns. Vertaderament. Si a la platja hom anés a banyar-s'hi no tindriem res a dir. Però en coneixem més d'un que malgrat no faltar mai a la platja pren poquíssims banys d'aigua.

Que de qué els pren? Senzillament de sol, perquè a la platja es inevitable no assolellar-s'hi i... de «vista»; banys, aquests que ens apar són els que plauen més. (?)

La festa major de Calonge sempre ha tingut cert atractiu pel jovent de Palamós. El dissabte és un bon dia pels que l'endemà poden dormir i a més la facilitat de desplaçament, són factors que ajuden a decidir al jovent palamosí a fer-hi acte de presència.

Aquest any una colla de damiselles palamosines, que certament mereixen el qualificatiu de màrtirs, sortiren cap a Calonge a peu desafiant la calor i una vegada allí no deixaren res per vert. Atraccions, sardanes, balls a l'envelat plé com un ou i després el retorn a Palamós a cavall de les cames. . . . Resumint, que arribaren a caseta a les sis del matí i després de rentar-se i canviar-se el vestit de festa per un de usual es posaren a treballar fins a mitja tarda i altra vegada, amb aquella bona fé, cap a Calonge falta gent.

Nenes vos admirem!!

I els entrenaments del Palamós S. C., qué? Perqué malgrat la promesa a la junta d'entrenar-se dos dies cada setmana (els dimarts i dijous) aquesta setmana hi han anat solsament els Rosalench, Dimes, Gou, Porro, Barti, Bosacoma, Ribas i quatre del reserva.

D'en Mayor res tenim de dir-ne perquè està lessionat, però i els altres?

Preveiem que tots trobaran justificatius a llur manca de paraula.

Segons sembla es protesta de lo molt que els tribunals de Batxillerat Universitari han apretat. . . . fa tanta calor i hom sense carbasses no neda!

El nostre volgut company n'Octavi Llorens s'és marxat a estiuejar i a fruir del dolç repos de les frondoses valls de Recasens. Valls i Recasens? Maco!

El passat dimecres s'és reprisada en el cine Econmic la cinta «El negre que tenia l'ànima blanca»! ja ens convenen coses blanques, amb la calor que fa!

Finida la Festa Major de Calonge, es costum d'anar a «enterrar-la» a la Torra Valentina, cosa que resultà aquets any ensopida per demés car no es tocaren sardanes, ni la A. M. de C. hi envià. . . . cap concertista de violí!

Miss

Carnet d'un excursionista

Nit de Camping al Montseny

Qué dolça és una nit de Primavera al Montseny!

El cel és llis, sense una boira que enteli la lluisor dels estels, i la lluna escampa arreu els seus raigs argentats.

Allunyat de tota població i de tot lloc que sigui habitat, un sent que l'esperit s'alleugera. Ací no hi han ficcions. . . Hom no té de vestir-se de l'hipocressia per a semblar correcte i ben educat i l'ànima lliure d'aquesta càrrega reposa i somnia i va errívola per tots els llocs coneguts i n'espigola el bó i el dolç i en deixa el dolent i amarg.

A la vora hi ha un rierol que va saltant entre les pedres del seu llit, entre ginesteres florides que perfumen l'aire suau de la nit, i el seu só clar, és l'única fressa que se sent i ajuda i fa més agradable el recordar.

Des d'ací el cor batega, quan l'ànima atrevida s'en va a un lloc estimat, o bé recorda uns ulls bonics trobats pel camí.

Des d'ací el record enyoradís de la vila nadúna és més ferm. Les seves cases i la seva badia sembla que estiguin enmarcades d'or i les seves noies semblen més bufones i de parla més sonora i ben timbrada i el record de la mare fa glatir i el desig de tornar a la vila per poguer-la abraçar es fa més ardent, igual que les ganes d'amarar-se l'esperit dels seus llocs que fa mesos no s'han vist.

I amb aquests records acompanyats del cant de l'aigua, un son dolç, us ferma les parpelles i us fa oblidar que per dormir-hi la terra és dura.

F. JUANALS I DAGAS

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PE LA
CENSURA GOVERNATIVA.

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 3 U. S. de Sans, (reserva) 0

Malgrat la gran calor i el sol rabiós el camp del Palamós S. C. a l'hora de començar la partida, presentava un aspecte ben animat. Ultra la presentació del reserva sansenc, que venia precedit de grossa renomada, el fet d'arreglar-se els locals amb en Ribas, l'entusiasta jugador tantes voltes aplaudit, i el debut del conegut centre-mig bisbalenc Company, eren ali-cients poderosíssims que no podien escapar-se a l'in-terés dels afeccionats locals.

Cenyint-nos al que vegerem diumenge, l'onze forá no és de bon troç el que s'havia dit. Conjuntament juguen força, s'entenen bé i realitzen jugades molt belles que no donen resultat per la manca de decisió en el xut dels seus davanters. Enfront el mare contrari els davanters es passen la pilota de l'un a l'altre sense decidir-se a xutar i faciliten als defenses contraris la seva tasca obstruccionista. La ratlla mitja és la més acceptable, descollant Monleón que és, potser, el millor de l'onze. També va plaure'ns Penyalver que defensá amb brillantesa el seu mare no éssent culpable dels tres gols que l'hi marcaren ja que eren inevitables.

La de diumenge pot considerár-se com una de les mes reeixides actuacions dels locals. Tots, des de Porro fins a Roger, jugaren amb braó i entusiasme insuperables, malgrat la calor asfixiant que es sentia. Admirable la tasca del debutant Company avaluada per la sinceritat i ardidesa que posa en lá lluita. L'encert l'acompanyá en aquest primer partit en que vestia els colors palamosins i esperem que quan estigui més compenetrat amb el joc dels seus companys tindrem ocasió d'aplaudir-li les actuacions que es contarán per éxits.

Ribas es presentá de nou impressionant-nos ben agradósament. Des que no l'haviem vist actuar, el seu joc ha millorat considerablement. Aquella manera de jugar massa dura, ben ajudat per la seva contitució física ha desaparegut anulada per joc destre i elegant, seré, intel·ligent i ràpid que avui es la seva característica. Un any enrera Ribas era un jugador en embrió que es salvava per la seva duresa. Ara sense aquesta duresa reeix perfectament. Es ja, un gran jugador.

Rosalench també sobressortí del conjunt local. La seva tasca fou espléndida i bellament segellada amb

dos gols oportunitissims. Aliu, Dispés, Roger i Porro, feren així mateix una bella partida. Els altres si be no tant destacats bregaren amb fé i ganes de fer-ho bé.

Arbitrà amb encert l'amateur Sr. Ballell.

L'onze local s'arreglerà així; Porro, Dimes, Dispés, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Ribas, Roger.

ALLIER

Noticiari

L'orquestrina local «Revisquis» fa el seu debut en el ball de verbena de la «Reunió Familiar» celebrat el dilluns darrer, éssent molt aplaudits.

Moviment del Port durant la setmana actual; (de divendres a divendres):

Vapors:- «Mont Cenís», francès; «Kepurekhal», anglès; «Pollenzo», italià; «Cervera», «Anciola n.º 1» i «Cabo Carvoeiro», nacionals. Veler «Joven Paquito».

El dimecres passat en el jardí del Centre R. Federal tingué lloc el primer ball de verbena organitzat per aquesta Societat en la actual temporada. Fou molt animada.

Ahir a la tarda en el lloc conegut per «Pont d'en Blau» l'auto de la matrícula de Barcelona n.º 31.300, trobà un home ferit que portà a Palamós a la caserna de la guardia civil en quin lloc declarà que en l'esmentat indret n'hi havia un altre de ferit greument. Personada la guardia civil en el lloc del succés procediren a la detenció del agressor, amb altres tres subjectes que l'acompanyaven i feren conduir, en un auto, a l'Hospital de la nostra vila a l'altra víctima.

L'agressor es diu Manuel Jimenez Carrilla i les dues víctimes Francesc Fernandez i Angel Peregrino; el Fernandez a les dotze de la nit fou conduït en un auto particular a l'Hospital Provincial de Girona per tal d'extreure-li el projectil que té allotjat en el ventre.

Sembla que el motiu del sagnant succés fou degut a una juguesca.

Els protagonistes del drama són gent de l'hampa.

Avui i el dilluns tindrà lloc en el Centre d'Esports i d'Esbarjos de la veïna vila de Palafrugell, una interessant vetllada de boxeu en la que hi prendran part els púgils palamosins n'Antoni Rosalench, en Joan Cases i n'Antoni Ribas.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS, PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

ALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

ARTIACH

CHIQUILIN

BILBAO

HOLLOS
RAPID

LA NUEVA CREACION ARTIACH

A BASE DE

YEMA DE HUEVO

AZUCAR REFINADO

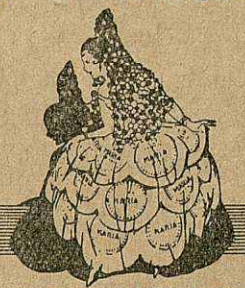
MANTEQUILLA PURA

MARINA DE 1ª CALIDAD

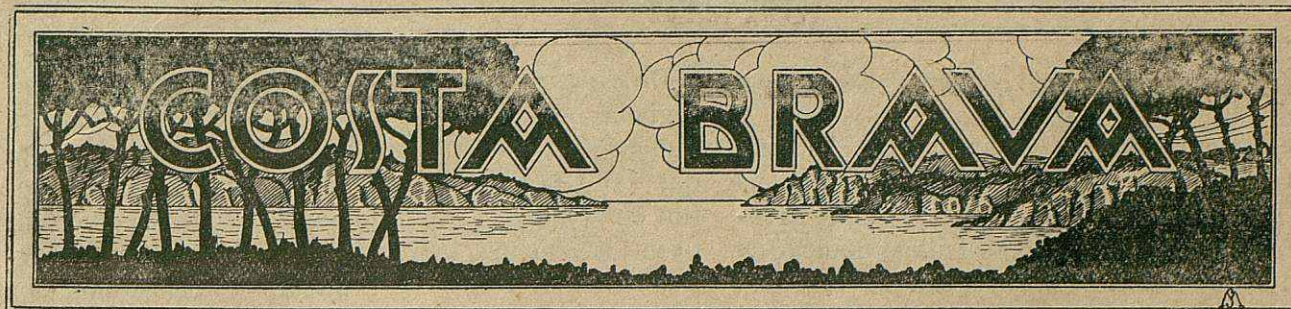
Paquete de 200 gr. UNA PESETA

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

Artiach
 MADE IN SPAIN

MARIA ARTIACH

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 21 de Juliol de 1928.

NÚM. 37

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta T. B.

..... i llavors retut ja pel cansanci vaig arribar jo a un recó apacible del bosc misteriós on feia ruta anys ja, i allí oint per tota música, el cant misteriós de les Parques i demes éssers misteriosos habitants de les boscuries vaig restar qui sap lo temps entregat apaciblement als amorosos braços de Morfeu: i vaig somniar, que dintre la blanca escuma que feien les cristallines aigües, de una propera font, al donar manses llur tribut, de gota de consol, a la terra, dida dels frondosos arbres de aquella selva que xuclada ávidament per ses arrels seria la saba de la Vida llur, ne sortia, refulgent, formosa nacarina, adornada llur daurada cabellera, per una boirina de pétals de rosa, que ansioses volien libar una eixam d'abelles, mes avoltes comfonien sos llavis rojos, petjons, petals que entornen copdiciosos lo tresor d'unes blanques perletes, una nimfa, capasa com Helena no sols de suscitar fets com els de Troya, sinó de sosmoure l'Univers enter per influx de son voler!

*
*
*

Vaig restar adormit en el misteriós bosc, fins que una estridència jamai sentida per mi em deixondí. ... que seria alló? eren els crits de una moderna Era, el segle XX que arribava amb son jazz-band, sa moto, el xarleston i demés equipatges d'inutilitats. ... aturdit jo per tanta de fressa i recordant encara la plácida visió de la nimfa jolüa anava a fugir vers altres indrets

de més pau, de més tranquil·litat, quan se m'aparegué la somniada nimfa nascuda de l'escuma de la font d'aigües cristallines del recó del bosc misteriós, mes ara ataviada elegantment seguint la corrent del segle. si simpática Teresa a nosaltres pobres i errants trovadors ens haveu aparegut la nimfa misteriosa, d'un somriure pàlid però jolü com aprés en vostre naixement entre l'escuma, d'uns daurats cabells, digne corona d'argent a vostra formosa testa, que a voltes ens apar un angel digne d'un quadro de Murillo, com ens apareixeu forta, valenta: grega digne de figurar en un fris del Partenón.

Peró més que tot, lo que ens encisa es vostra senzillesa, vostra humilitat amb tot i que si volguessiu dominar en el ball podrieu i us amagueu com la humil flor, en un ombrívol recó on venen a retre-us home-natge constant.

BLACK AND FAIR

Tot passant

Durant el temps estival és un plaer per nosaltres contemplar el vol esbojarrat de les falcies.

Aquest plaer no el canviariem per un machet de boxa, aixó mai, ni probablement per certs partits de fútbol.

I no obstant, ben mirat, aquest vol turbulent i cridaner sembla que no és altra cosa que un partit d'en-

trenament que en el camp aeri juguen cada dia els falciots vells i les falcies joves.

Com en els camps d'esport, s'enardeixen ells amb ells amb aquell xisclar estrident i perllongat que els és propi. Haver observat que en dies de festa especials com són Corpus, la festa major i altres diades que a la plaça o pel carrer hi ha música, són els dies que xisclen més fort i roden pels espais siderals amb més afany, talment com si la música els encomanés, com als homes, la pruija de ballar, o qui sap si per ofegar amb llur xerradissa algun gall escaducer que pugui escapar-se a la tenora o al tiple posem per cas.

Sigui com vulgui, el vol i el xisclar de les falcies ens agraden d'allò més, i moltes vegades resseguint-les amb la vista en llurs cercles fugissers, i en els arabescos capriciosos que dibuixen en el cel, havem cregut que el principal objecte d'aquelles corredisses no era altre que fer denteta a més de quatre aviadors que encara no han arribat a as.

Oh! quan els homes hagin lograt trobar un motor senzill i pràctic com el de les falcies, gavines i altres ocells; que no tingui pannes ni s'espatlli per una ratxadeta de vent contrari, llavors si que no ens farà cap por fer una excursioneta pels aires, i tal vegada podrem entrar-hi en competència. Ara com ara el que ens sobra de força ens falta d'agilitat.

De les falcies però, ben tost se n'acaba la temporada. Un cop han donat proves de resistència i perícia en el maneig de les ales, que s'escau invariablement allà als voltants de St. Jaume, s'ajunten en un gran vol i emprenen el «raid» de cada any per anar-se'n a la terra promesa on hi trobaran tot quant sigui necessari per guanyar-se la vida.

I com que per fer aquest viatge no tenen necessitat de planols ni dipòsits de benzina previament preparats, ens creiem que no és gens aventurat proclamar la superioritat d'aquets ocells sobre molts homes que avui s'estilen.

Ll.

El nostre elogi

Volem fer-vos l'elogi, gentil «Palamosina, i cregueu que no el podreu pas confondre amb els que, des de la seva aparició, vénen fent-se en aquesta mateixa fulla.

El nostre elogi serà d'un altra naturalesa. Heu-se'l ací:

Ditxosa vós que fins avui no heu merescut ésser elogiada per aquesta mena de Societat en Comandita que els suministra amb tanta profusió. Estem segurs que tal i com us heu revelat, es a dir, pensant i sentint de manera tant poc comú, i quasi diríem, pensant i sentint a seques, ja que per dolorós que sigui és precis confessar que en nostre temps es pensa molt poc i es sent encara menys, i això no pas entre el sexe bell solament, de faiso que el pensar i el sentir per si sols, constitueix ja una cosa una mica rara; estem segurs, deiem, que haurieu passat enterament desapercibuda sempre per aquells «cantors».

Per qué? ja ho hem dit: perquè vos sou una excepció, una flor exòtica d'un perfum massa delicat, i així no podeu ésser confosa amb totes aquelles «beutats» de calcomania; per qué vos us assembleu més a una dona, a tota una DONA, que no a una «pepa» de cel·luloide de les que tant abunden ara; per que vos heu entès que la vida té un significat una mica diferent, més seriós i elevat que la d'una simple comèdia de passatemps, i que la vostra misió en ella, que és la de totes les DONES, així, amb majúscula, no es precisament la d'un simple maniquí de modes, ni la d'un lloro disfressat, ni cap cosa d'aquesta llei...; per qué, en fi, us trobeu col·locada en un plànol inaccessible per a la lírica d'aquests trobaires d'unes concepcions tan arrant de terra...

Peró, ah! donzelleta «infortunada, la de les soletats espirituals germanes a les nostres, digueu-nos amb franquesa i sinceritat, aquesta sinceritat i franquesa amb que ens haveu captivat suara, entonant amb tanta valentia el «mea culpa de petits mancaments quina sola confessió com ho heu fet us eximeix de tota responsabilitat i us indemnita amb el mèrit d'haver-los reconegut com a tals i extirpar-los amb una ferma voluntat, digueu-nos, repetim: veritat que no les hi envegeu la «sort» a n'aquelles «venturoses» regines d'aquell seu món de «quincalla»? la quietut de nostre isolament, no fa que té també el seu encant? Hi ha en aquestes solitàries regions on hi baten ses ales tots aquests esperits inadaptats, clarícies esperançadores que precisament no ténen pas la seva realització en aquesta pobre vida tant trista, tant baladí i postissa dels «afortunats» que riuen i canten i mouen tant d'aldarull amb les seves pallassades; són somnis venturosos que hom ha la seguretat de veure'ls realitat formosa en l'esdevenidor d'eternitat del nostre esperit; goigs inefables gaudits a l'avenç i dels que no en poden tenir ni una remotíssima idea tota aquesta enorme turbamulta que es mou felissa en aquest paradisiac ambient dels Uzcúndun i els Zamora.

Nosaltres pensem que vós us haureu sentida més d'un cop contenta de ser com sou, malgrat les punxes

que sovinteigen en el camí i que sereu de les que diuen: I bé, que hi fa que sigui penosa la ruta, que sagnin els peus i fins i tot el cor a voltes, si aital dolor és compensat també per beneficis d'un ordre tan gran i exquisit com pot comprés per les majories; que hi fa l'aspror de la caminada, si com més feixue i turmentat el cos, més alada i vaporosa se sent l'ànima meva? Oh, el goig, puríssim, inefable, de sentir-me contenta de mi mateixa!

Veritat, donzella, que és així? A vós l'elogi banal, amb música de piano de maneta com els a que venim acostumats, no us pot pas plaurer; vós, per'altra part, no el necessiteu pas, perquè ja el sentiu constantment en el més pregon de la vostra consciència.

I ara, donzellea gentil, ja estem ben segurs que haureu endevinat qui és aquest vostre admirador que s'amaga sota el nom de

EL CAVALLER DE LA SOLITUT

Glosari setmanal

Un jugador bisbalenc més, que importa al Palamós S. C.?

Res, absolutament res. Precisament per aixó diumenge va debutar en Company, un jugador excel·lent ardit, entusiasta i modest (que en aquest temps ja és dir). Varem adonar-nos d'un petit defecte... Sempre jugava rerassagat. Qui sap si per la força de la costum de quan jugava a la «U. S. Bisbalenca» que mai passaven de mig camp.

Els palafrugellencs estan de pega. Després de perdre amb el Manresa i empatar amb el Gimnàstic, els fallà el Barcelona que tenien contractat (?) per la festa Major.

Per aquest camí no guanyaran per ensurts.

Al casino «El Port» segueixen organitzant verbenes a tot drap que es veuen animadíssimes i que trobem ben simpàuques. Tenen però, una petita deficiència. El lloc destinat al ball que és allí on hi ha llum, és petit i dolent, amb rocs, pols, clots i arbres, per cert lletgissims. Tots aquests inconvenients molesten qui sap-lo als que dancen, cosa que ens dol molt.

No fóra possible, senyors organitzadors, il·luminar el troç de carrer ample i excel·lent que queda vora el que ara es necessari utilitzar?

L'últim crit de la moda, a casa nostra, és anar als banys. Ili va tothom; nois, noies, grans i xies.

Molt bonic, molt higiènic i saludable, diran alguns. Vertaderament. Si a la platja hom anés a banyar-s'hi no tindriem res a dir. Però en coneixem més d'un que malgrat no faltar mai a la platja pren poquíssims banys d'aigua.

Que de qué els pren? Senzillament de sol, perquè a la platja es inevitable no assolellar-s'hi i... de «vista»; banys, aquests que ens apar són els que plauen més. (?)

La festa major de Calonge sempre ha tingut cert atractiu pel jovent de Palamós. El dissabte és un bon dia pels que l'endemà poden dormir i a més la facilitat de desplaçament, són factors que ajuden a decidir al jovent palamosí a fer-hi acte de presència.

Aquest any una colla de damiselles palamosines, que certament mereixen el qualificatiu de màrtirs, sortiren cap a Calonge a peu desafiant la calor i una vegada allí no deixaren res per vert. Atraccions, sardanes, balls a l'envelat plé com un ou i després el retorn a Palamós a cavall de les cames... Resumint, que arriaren a caseta a les sis del matí i després de rentar-se i canviar-se el vestit de festa per un de usual es posaren a treballar fins a mitja tarda i altra vegada, amb aquella bona fé, cap a Calonge falta gent.

Nenes vos admirem!!!

I els entrenaments del Palamós S. C., qué? Perquè malgrat la promesa a la junta d'entrenar-se dos dies cada setmana (els dimarts i dijous) aquesta setmana hi han anat solsament els Rosalench, Dimes, Gou, Porro, Barti, Bosacoma, Ribas i quatre del reserva.

D'en Mayor res tenim de dir-ne perquè està lessionat, però i els altres?

Preveiem que tots trobaran justificatius a llur manca de paraula.

Segons sembla es protesta de lo molt que els tribunals de Batxillerat Universitari han apretat... fa tanta calor i hom sense carbasses no neda!

El nostre volgut company n'Octavi Llorens s'és marxat a estiuajar i a fruit del dolç repos de les frondoses valls de Recasens. Valls i Recasens? Maco!

El passat dimecres s'és reprisada en el cine Economic la cinta «El negre que tenia l'ànima blanca»! ja ens convenen coses blanques, amb la calor que fa!

Finida la Festa Major de Calonge, es costum d'anar a «enterrar-la» a la Terra Valentina, cosa que resultà aquets any ensopida per demés car no es tocaren sardanes, ni la A. M. de C. hi envià. . . . cap concertista de violí!

MISS

Carnet d'un excursionista

Nit de Camping al Montseny

Què dolça és una nit de Primavera al Montseny!

El cel és llis, sense una boira que enteli la llusor dels estels, i la lluna escampa arreu els seus raigs argentats.

Allunyat de tota població i de tot lloc que sigui habitat, un sent que l'esperit s'alleugera. Ací no hi han ficcions. . . Hom no té de vestir-se de l'hipocressia per semblar correcte i ben educat i l'ànima lliure d'aquesta càrrega reposa i somnia i va errívola per tots els llocs coneguts i n'espigola el bó i el dolç i en deixa el dolent i amarg.

A la vora hi ha un rierol que va saltant entre les pedres del seu llit, entre ginesteres florides que perfumen l'aire suau de la nit, i el seu só clar, és l'única fressa que se sent i ajuda i fa més agradable el recordar.

Des d'ací el cor batega, quan l'ànima atrevida s'en va a un lloc estimat, o bé recorda uns ulls bonics trobats pel camí.

Des d'ací el record enyoradís de la vila nadiua és més ferm. Les seves cases i la seva badia sembla que estiguin enmarcades d'or i les seves noies semblen més bufones i de parla més sonora i ben timbrada i el record de la mare fa glatir i el desig de tornar a la vila per poguer-la abraçar es fa més ardent, igual que les ganes d'amarar-se l'esperit dels seus llocs que fa mesos no s'han vist.

I amb aquests records acompanyats del cant de l'aigua, un son dolç, us ferma les parpelles i us fa oblidar que per dormir-hi la terra és dura.

F. JUANALS I DAGAS

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PE LA
CENSURA GOVERNATIVA.

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 3 U. S. de Sans, (reserva) 0

Malgrat la gran calor i el sol rabiós el camp del Palamós S. C. a l'hora de començar la partida, presentava un aspecte ben animat. Ultra la presentació del reserva sansenc, que venia precedit de grossa renomada, el fet d'arreglar-se els locals amb en Ribas, l'entusiasta jugador tantes voltes aplaudit, i el debut del conegut centre-mig bisbalenc Company, eren aliements poderosíssims que no podien escapar-se a l'interès dels afeccionats locals.

Cenyint-nos al que vegegrem diumenge, l'onze forà no és de bon troç el que s'havia dit. Conjuntament juguen força, s'entenen bé i realitzen jugades molt belles que no donen resultat per la manca de decisió en el xut dels seus davanters. Enfront el marc contrari els davanters es passen la pilota de l'un a l'altre sense decidir-se a xutar i faciliten als defenses contraris la seva tasca obstruccionista. La ratlla mitja és la més acceptable, descollant Monleón que és, potser, el millor de l'onze. També va plaure'ns Penyalver que defensà amb brillantesa el seu marc no éssent culpable dels tres gols que l'hi marcaren ja que eren inevitables.

La de diumenge pot considerar-se com una de les mes reeixides actuacions dels locals. Tots, des de Porro fins a Roger, jugaren amb braó i entusiasme insuperables, malgrat la calor asfixiant que es sentia. Admirable la tasca del debutant Company avaluada per la sinceritat i ardidesa que posa en la lluita. L'encert l'acompanyà en aquest primer partit en que vestia els colors palamosins i esperem que quan estigui més compenetrat amb el joc dels seus companys tindrem ocasió d'aplaudir-li les actuacions que es contaràn per èxits.

Ribas es presentà de nou impressionant-nos ben agraçosament. Des que no l'havíem vist actuar, el seu joc ha millorat considerablement. Aquella manera de jugar massa dura, ben ajudat per la seva contitució física ha desaparegut anulada per joc destre i elegant, seré, intel·ligent i ràpid que avui es la seva característica. Un any enrera Ribas era un jugador en embrió que es salvava per la seva duresa. Ara sense aquesta duresa reeix perfectament. Es ja, un gran jugador.

Rosalench també sobressortí del conjunt local. La seva tasca fou esplèndida i bellament segellada amb

dos gols oportuníssims. Aliu, Dispés, Roger i Porro, feren així mateix una bella partida. Els altres si be no tant destacats bregaren amb fé i ganes de fer-ho bé.

Arbitrà amb encert l'amateur Sr. Ballell.

L'onze local s'arreglarà així; Porro, Dimes, Dispés, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Ribas, Roger.

ALLIER

Noticiari

L'orquestrina local «Revisquis» fa el seu debut en el ball de verbena de la «Reunió Familiar» celebrat el dilluns darrer, éssent molt aplaudits.

Moviment del Port durant la setmana actual; (de divendres a divendres):

Vapors:- «Mont Cenís», francès; «Kepurekhal», anglès; «Pollenzo», italià; «Cervera», «Anciola n.º 1» i «Cabo Carvoeiro», nacionals. Veler «Joven Paquito».

El dimecres passat en el jardí del Centre R. Federal tingué lloc el primer ball de verbena organitzat per aquesta Societat en la actual temporada. Fou molt animada.

Ahir a la tarda en el lloc conegut per «Pont d'en Blau» l'auto de la matrícula de Barcelona n.º 31.300, trobà un home ferit que portà a Palamós a la caserna de la guardia civil en quin lloc declarà que en l'esmentat indret n'hi havia un altre de ferit greument. Personada la guardia civil en el lloc del succés procediren a la detenció del agressor amb altres tres subjectes que l'acompanyaven i feren conduir, en un auto, a l'Hospital de la nostra vila a l'altra víctima.

L'agressor es diu Manuel Jimenez Carrilla i les dues víctimes Francesc Fernandez i Angel Peregrino; el Fernandez a les dotze de la nit fou conduït en un auto particular a l'Hospital Provincial de Girona per tal d'extreure-li el projectil que té allotjat en el ventre.

Sembla que el motiu del sagnant succés fou degut a una juguesca.

Els protagonistes del drama són gent de l'hampa.

Avui i el dilluns tindrà lloc en el Centre d'Esports i d'Esbarjos de la veïna vila de Palafrugell, una interessant vetllada de boxeu en la que hi prendran part els púgils palamosins n'Antoni Rosalench, en Joan Cases i n'Antoni Ribas.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

ALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

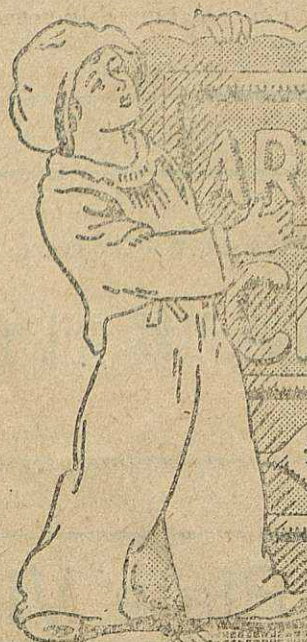
Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

ARTIACH
CHIQUILIN
BILBAO

REG. 0003
RAPID

LA NUEVA CREACION ARTIACH

A BASE DE

YEMA DE HUEVO

AZUCAR REFINADO

MANTEQUILLA PURA

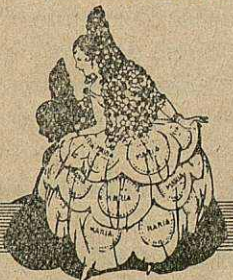
MARINA DE 1ª CALIDAD

Paquete de 200 gr. UNA PESETA

PIDA VD SIEMPRE GALLETAS

Artiach

MARIA ARTIACH